

#ThisIsACoup: #OXI on every wall, in every street!

Op 3 juli zeiden duizenden mensen in de straten van Athene onmiskenbaar OXI! NEE! tegen de eisen van 'austerity' - tegen hun gedwongen verarming en tegen de redding van de banken ten koste van de mensen. Op 5 juli werd dit OXI! NEE! herhaald in het Griekse referendum, met een indrukwekkende meerderheid van 61%. Vervolgens echode het door Europa, een signaal dat degenen die zich verzetten aanmoedigde, anderen hoop gaf, en degenen die aan de macht zijn, schrik aanjoeg.

Niet meer dan een week later, geeft Griekenland zich over aan de eisen en claims van de schuldeisers. Pensioenen moeten nog verder verlaagd worden, de BTW verder omhoog. Vergelijkbaar met wat er gebeurde met de DDR na de Duitse 'hereniging', wordt er een fonds opgezet om voor 50 miljard Euro aan staatsbezit te verkopen, miljarden die moeten dienen om leningen en bank-bailouts af te lossen. Democratie in Griekenland wordt effectief geannuleerd; het land wordt omgetoverd in een bezetting: alle wetten en regelgeving moet vooraf goedgekeurd worden door "de instellingen" nog voordat ze aan het parlement worden voorgelegd. Zelfs maatregelen die in de laatste zes maanden zijn genomen om de sociale crisis te verlichten, zullen aan deze curatele onderworpen worden.

Niemand kan deze uitkomst van de Eurotop met redelijkheid een 'overeenkomst' noemen. Het was een dictaat dat met het mes op de keel is afgedwongen. Het was een coup, zoals miljoenen mensen die via Twitter de hashtag #ThisIsACoup verspreidden, duidelijk en onmiddellijk beseften. Gesteld tegenover deze gedwongen concessie, zullen we het niet hebben over het gedrag van de aangevallene, maar identificeren we de pleger van het delict.

Iedereen in Europa en daarbuiten, weet de oorsprong van deze coup: de Duitse regering, met name Wolfgang Schäuble en Angela Merkel, die hun nagestreefde vernedering van Griekenland aan Europa opleggen en de timide oppositie van Italië en Frankrijk terzijde schuiven, gesteund door de top van de sociaaldemocratische SPD en grote delen van de Duitse media. Ze rusten daarbij op een nationale consensus in de Duitse mainstream en maken gebruik van de huiver voor opiniepolls die heerst bij sommige linkse organisaties.

De prijs die hiervoor betaald zal worden door de gezagsdragers in Europa, is hoog: van de dunne laag "gedeelde waarden", "solidariteit" en "democratie" die de EU verbaal hoog in het vaandel heeft staan, is zichtbaar niets meer over dan een armoedig, gebarsten vernisje. Daaronder ligt de eigenlijke kern bloot: de dominantie van kapitaalopbrengsten en concurrentievermogen, de erosie van democratische zelfbeschikking, waarbij Duitsland in de EU-instellingen zelfingenomen haar bondgenoten bijelkaar sprokkelt. Europa toont zich in deze crisis politiek bankroet en de barsten in het systeem worden pijnlijk zichtbaar.

Iedereen weet dat de vernedering van Athene, de keer op keer toenemende sociale ellende en plundering van de Griekse economische reserves onverantwoordelijk zijn - zelfs naar kapitalistische maatstaven. De crisis wordt wederom niet opgelost maar slechts geïntensiveerd en bovendien verlengd. Tal van economen, waaronder een goed aantal burgerlijke, bevestigen dit feit.

Waarom zouden Duitse en Europese elites iets doen, dat nooit zal leiden tot economisch herstel in Griekenland en evenmin de Europese crisis vermindert? Het eigenlijke doel ligt in het afschrikwekkende effect, als voorbeeld van hoe een opstandig land gestraft wordt. Daarnaast is het deel van de voortgaande inspanningen om de sociale standaard te permanent te verlagen, een proces dat niet alleen in Griekenland maar overal in Europa plaatsvindt. De Europese politiek zal in handen zijn van de "experts" van deze onderdrukking - de stem van velen wordt hierbij gereduceerd tot achtergrondgeluid, een onbegrijpelijke taal.

Het idee is dat niemand in Europa - geen regering, beweging, of vakbond - het nog zal wagen om austerity, het dictaat van de inperking van de sociale welvaart, te betwisten. In Spanje krijgt men de boodschap dat een 'verkeerde' stem ze in de situatie van Griekenland zal brengen; de jongeren in het Zuiden van Europa krijgen het teken te berusten in het vooruitzicht van werkloosheid en precair werk. Maar hetzelfde geldt voor Duitse werknemers, sociale werkers, postbezorgers, het personeel van Amazon-magazijnen of treinmachinisten: ook zij kunnen beter niet te opstandig worden. Wie zich verzet tegen dit model kan verwachten dat zijn situatie actief verslechterd wordt - dat is de eigenlijke boodschap die men wil overbrengen.

De sneuheid van het actuele kapitalisme: het heeft amper hoop of vooruitzicht te bieden, maar regeert met chantage, angst, racistische verdeeldheid en het idee dat er geen alternatieven zijn voor deze toestand.

Te veel mensen in Duitsland hebben zich, door een ongekende mediacampagne, laten overtuigen dat de bestraffing van mensen in Griekenland in hun eigen belang zou zijn. Te veel mensen geloven het verhaal van de rijke, luie, vroeggepensioneerde Griek. Veel te veel hebben zich geschaard in het koor van degenen die elke extra schop en iedere minachting voor de Grieken gerechtvaardigd vonden. Dit neo-nationalisme bedwelmt een kritisch begrip, en dat is precies waar het toe dient.

Ondertussen zijn er ook in Duitsland veel mensen die weten dat we, ook hier, vaker en duidelijker OXI! NO! NEIN! moeten laten horen. Tegen lage lonen en precair werk. Tegen stijgende huren en de krachten waardoor mensen uit hun buurten verdreven worden. Tegen stress en de stijgende hoeveelheid werk die ons opgelegd wordt. Tegen de afbraak van de sociale infrastructuur. Tegen degenen die tegen dit alles ja zeggen en hun propaganda, die ons verlengstukken maakt van de chantage. Mét de Grieken zeggen we NEE! tegen dit ingeperkte leven, dat het goede leven onmogelijk maakt.

Het OXI! dat klinkt vanaf het Syntagma-plein in Athene is niet dood. Geen op chantage gebaseerd compromis kan dat tenietdoen, zeker als we het allemaal zelf opnemen en er ons NEE van maken. OXI! NEE! op veel verschillende plekken en in het dagelijks leven. Een gezamenlijk OXI! NEE! door heel Europa is tegelijk een luidop JA voor een ander soort Europa, dat niks te maken heeft met het vermolmd Europa van de bestuursmacht, maar in plaats daarvan volledig van onderaf tot stand komt.

De volgende grote Blockupy-actie, de volgende mobilisatie naar Brussel of Berlijn of een andere stad, komt wel. De komende tijd zullen in veel Europese steden assemblees, ontmoetingen en manifestaties plaatsvinden, en we zullen daar deel van zijn.

Op dit moment zijn we begaan met meer dan actievoorstellen of oproepen voor een komende demonstratie. We willen dat het gedeelde OXI! NEE! zich verspreidt. Alle acties en lokale gevechten die in Europa gaande zijn, moeten dit OXI! NEE! oppakken, toe-eigenen voor hun eigen gevecht en in talloze vormen waar dan ook laten klinken.

Dit is een taak voor de lange termijn, waarmee we vandaag beginnen. De nederlaag die aan de Grieken is toegebracht, is een nederlaag voor ons allemaal. Maar het is ook een duidelijk teken van hoe de verhoudingen in het Europese kapitalisme liggen. De gebeurtenissen laten zien dat de macht teruggeworpen is op autoritaire middelen. Het is daarom goed mogelijk dat het een Pyrrhus-overwinning blijkt voor het disciplinaire Europa dat deze Duitse regering als ideaal voor zich ziet.

Laten we dus onze gemeenschappelijkheid ontwikkelen en onze solidariteit en kracht stoppen in dit OXI! NEE! Laten we zorgen dat we degenen die Ja zeggen tegen dit Europa, in elk geval het wapen van de chantage ontnemen.

OXI! NEE! moet te lezen staan op alle façades van deze 'beste van alle werelden', die vooral bijeengehouden wordt door armoedig geweld. OXI! NEE! op elke muur, in elke straat.